

Sygn. akt VI P 80/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 listopada 2019 r.

Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi-Południe w Warszawie VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych
w składzie:

Przewodniczący: sędzia Małgorzata Kryńska - Mozolewska

Protokolant: starszy protokolant sądowy Marzena Szablewska

po rozpoznaniu w dniu 14 listopada 2019 r. w Warszawie na rozprawie

sprawy z powództwa B. S.

z przeciwko A. Z., M. Z. prowadzącym działalność gospodarczą w formie spółki cywilnej (...) s.c. (...), M. Z.

o wynagrodzenie

orzeka:

1. zasądza solidarnie od pozwanych A. Z. i M. Z. prowadzących działalność gospodarczą w formie spółki cywilnej (...) s.c. (...), M. Z. na rzecz powoda B. S. kwotę 5.265,18 zł (pięć tysięcy dwieście sześćdziesiąt pięć złotych 18/100) wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 1 sierpnia 2017 roku do dnia zapłaty;
2. zasądza solidarnie od pozwanych A. Z. i M. Z. prowadzących działalność gospodarczą w formie spółki cywilnej (...) s.c. (...), M. Z. na rzecz powoda B. S. kwotę 1.350,00 zł (jeden tysiąc trzysta pięćdziesiąt złotych 00/100) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. Akt VI P 80/19

UZASADNIENIE

Powód B. S. w pozwie przeciwko pozwanym A. Z., M. Z. prowadzącym działalność gospodarczą w ramach spółki cywilnej (...) s.c. A. Z., M. Z. wnosił o zasądzenie kwoty 5.265,18 złotych z odsetkami od dnia 01.08.2017 r do dnia zapłaty. Powód podnosił, że z pozwanymi zawarł ugodę, w której pozwani uznali istnienie długu. Pozwani pierwsze trzy raty uiszczyli w wysokości 6.250 złotych każda zgodnie z terminami zawartymi w ugodzie. Natomiast czwarta rata została częściowo uiszczona w wysokości 984,82 złotych. Pozwani nie zapłacili powodowi 5.265,18 złotych w terminie do 31 lipca 2017 r. W ocenie powoda zobowiązanie nie zostało częściowo wykonane.

Powód zaprzeczył by nie rozliczył się z zaliczek poczynionych przez pozwanych na poczet podróży służbowych.

W sprzeczności od nakazu zapłaty pozwani A. Z., M. Z. wnosili o oddalenie pozwu a ponadto zgłosili zarzut przedawnienia kwoty 5.265,82 złotych z uwagi na fakt, że roszczenie objęte pozwem wygasło wskutek potrącenia. Pozwani swoją wierzytelność względem powoda wywodzili z faktu, że w okresie, gdy powód był pracownikiem pozwanych odbywał częste podróże służbowe zagraniczne i na poczet tych wyjazdów pobierał od pozwanych zaliczki, z których nigdy się nie rozliczył. Pozwani twierdzili, że potwierdzenia wręczenia powodowi poszczególnych zaliczek opatrzone zostały podpisem powoda. Pozwani podnosili, że wielokrotnie zwracali się do powoda o zwrot kwoty 5.265,82 złotych. Twierdzili również, że wierzytelność stała się wymagalna i nadawała się do potrącenia.

Sąd ustalił co następuje:

Powód był zatrudniony u pozwanych, jako kierowca transportu międzynarodowego. Przed wyjazdem w trasę powód otrzymywał od pozwanych zaliczki na poczet wydatków związanych z zakupem paliwa oraz opłat za korzystanie z autostrad.

Powód B. Z. zawarł w dniu 5 grudnia 2016 r z pozwanymi A. i M. Z. prowadzącymi działalność gospodarczą w ramach spółki cywilnej (...) s.c A. Z., M. Z. ugodę pozasądową na mocy, której strony potwierdziły, że dnia 1 września 2014 r zawarły ugodę w ramach, której pracodawca zatrudnił pracownika na stanowisku kierowcy samochodu ciężarowego. Pracodawca zobowiązał się do zapłaty kwoty 25,000 złotych z tytułu zaległych diet i ryczałtów, rozłożonej na cztery raty po 6250 złotych, przy czym zapłata miała zostać dokonana w formie bezgotówkowej, a poszczególne raty miały być płatne w następujący sposób: pierwsza rata w wysokości 6.250 złotych w terminie do 31 grudnia 2016 r; druga rata w wysokości 6.250 złotych w terminie do 28 lutego 2017r, trzecia rata w wysokości 6.250 złotych w terminie do 30 kwietnia 2017 r, czwarta rata w wysokości 6.250 złotych w terminie do 31 lipca 2017 r, Pozwani pierwsze trzy raty uiszcili, każda zgodnie z terminami zawartymi w ugodzie. Natomiast czwarta rata została częściowo uiszczona w wysokości 984,82 złotych. Pracownik ponadto oświadczył, że zapłata kwoty 25.000 złotych wyczerpuje jego roszczenia przeciwko pracodawcy.

Przed zawarciem ugody strony nie rozmawiały na temat zaliczek wypłacanych powodowi na poczet podróży. Zasadą było, że powód wyjeżdżał w następną podróż, gdy rozliczył się z pobranych zaliczek.

Pozwani nie zapłacili powodowi 5.265,18 złotych w terminie do 31 lipca 2017 r.

bezsporne, a nadto ugoda k. 6-7

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 8 stycznia 2019 r sąd nakazał pozwanym A. Z. i M. Z., aby zapłacili solidarnie na rzez powoda B. S. kwotę 5.265,18 złotych wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 1 sierpnia 2017 r do dnia zapłaty oraz kwotę 1.200 złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

bezsporne, a nadto nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym

Pismem z dnia 1 sierpnia 2017 r pozwani A. Z. i M. Z. zwrócił się do powoda B. S. z oświadczeniem o potrąceniu wierzytelności 2.745,96 złotych i 591,28 euro w łącznej kwocie 5.265,82 Złotych.

bezsporne, a nadto oświadczenie pozwanych z dnia 1 sierpnia 2017 r k. 28

Bezsporne jest, że strony zawarły ugodę pozasądową w dniu 5 grudnia 2016 r, której przedmiotem było rozliczenie diet i ryczałtów powoda, który był zatrudniony u pozwanych, jako kierowca transportu międzynarodowego. Bezsporne jest, że strony przed zawarciem ugody nie rozmawiały na temat zaliczek, które powód otrzymywał od pracodawcy przed wyjazdem w podróż.

Przez pojęcie zaliczki należy rozumieć wypłacone pracownikowi i pobrane przez niego do rozliczenia kwoty pieniężne przeznaczone na pokrycie obciążających pracodawcę wydatków związanych z wykonywaniem pracy, np. na zakup paliwa, koszty podróży służbowej. Pobrana przez pracownika zaliczka jest mieniem powierzonym mu do wyliczenia się. Bezskuteczny upływ terminu rozliczenia zaliczek określony w przepisach prawa pracy bądź ustalony przez pracodawcę uzasadnia potrącenie pobranych z tego tytułu kwot z należnego pracownikowi wynagrodzenia za pracę.

Należy pamiętać, że pracodawca ponosi odpowiedzialność za prawidłowe dokonanie potrąceń z wynagrodzenia, dlatego też powinien zadbać o odpowiednie udokumentowanie pobrania zaliczki przez pracownika. Potwierdzenie pobrania zaliczki może być dokonane w formie oświadczenia pracownika opatrzonego własnoręcznym podpisem. Powinno zawierać informacje dotyczące daty pobrania zaliczki, jej wysokości, przeznaczenia oraz terminu rozliczenia

lub zwrotu. Do dokumentu rozliczeniowego powinny być dołączone faktury potwierdzające dokonanie zakupu np. paliwa.

Zaliczka staje się wymagalna, jeżeli pracodawca może dochodzić od pracownika jej zwrotu w drodze postępowania sądowego. Zwrot może być zasądzony w całości z powodu nierozliczenia się w ustalonym terminie z poniesionych wydatków albo w części z powodu nierozliczenia się z zaliczki ponad poniesione i wykazane wydatki.

Terminy rozliczenia udzielonych zaliczek na pokrycie kosztów podróży służbowych zostały określone dla pracowników sfery budżetowej w rozporządzeniach o podróżach służbowych – na 14 dni od zakończenia podróży. Pozostali pracodawcy mają swobodę w określaniu terminów rozliczeń. Jeżeli u danego pracodawcy nie obowiązują wewnętrzne przepisy określające terminy rozliczania udzielonych zaliczek, termin taki powinien być każdorazowo określony w dokumencie potwierdzającym udzielenie zaliczki.

Pracodawca może potrącić pracownikowi nie więcej niż połowę wynagrodzenia na pokrycie niezwróconych przez niego w przyjętym terminie zaliczek. Granica ta obowiązuje także wówczas, gdy wraz z zaliczkami potrąceniu podlegają kwoty egzekwowane na mocy tytułów wykonawczych na pokrycie należności innych niż alimenty (np. spłata rat kredytu bankowego poręczonego przez pracownika), a gdy wraz z nimi miałyby być potrącane jeszcze alimenty – mogą one objąć 3/5 wynagrodzenia pracownika.

Sąd nie dał wiary dokumentom złożonym przez pozwanych k. 31-36. Dokumenty te zawierają zestawienie w formie tabelarycznej kosztów za paliwo oraz inne koszty związane z wyjazdem w trasę podpisane przez powoda. Dokumenty nie zawierają informacji jakiego okresu dotyczy to rozliczenie, w jakiej dacie zaliczkę przekazano, do kiedy pracownik powinien się z zaliczki rozliczyć oraz informacji pracodawcy o tym czy zaliczka ta została rozliczona. Złożone do akt sprawy tabelaryczne zestawienie kosztów nie zawiera pieczętki pracodawcy ani żadnej adnotacji, świadczącej o zaakceptowaniu wypłaty przez pracodawcę. Po realizacji wydatków pracownik powinien rozliczyć się z pobranej zaliczki w terminie określonym w dokumentacji wewnętrznej jednostki, załączając odpowiednie faktury (np. na zakup paliwa). W niniejszej sprawie pracodawca nie dołączył do zestawienia żadnych faktur.

Zgodnie z treścią art. 498 § 1 pkt 2 k.c. gdy dwie osoby są jednocześnie względem siebie dłużnikami i wierzycielami każda z nich może potrącić swoją wierzytelność z wierzytelnością drugiej strony, jeżeli przedmiotem obu wierzytelności są pieniądze lub rzeczy tej samej jakości oznaczone tylko co do gatunku a obie wierzytelności są wymagalne i mogą być dochodzone przed sądem lub przed innym organem państwowym. Wskutek potrącenia obie wierzytelności umarzają się nawzajem do wysokości wierzytelności niższej. W myśl art. 499 kc potrącenia dokonuje się przez oświadczenie złożone drugiej stronie, przy czym oświadczenie to ma moc wsteczną od chwili, kiedy stało się możliwe. Co do zasady podstawowe znaczenie w sprawie ma ustalenie czy i w jakiej wysokości przysługuje pozwany wierzytelność nadająca się do potrącenia w rozumieniu przepisów. Zgodnie z treścią art. 6 kc ciężar dowodu istnienia takiej wierzytelności spoczywa na pozwanych, bowiem oni wywodzą z tego faktu skutki prawne.

W ocenie sądu pozwani nie udowodnili, że posiadali względem pracownika wierzytelność.

Bezsporne jest, że strony zawarły ugodę oraz to że pozwani zapłacili powodowi czwartą ratę częściowo w wysokości 984,82 złotych. Ostatecznie pozwani nie zapłacili powodowi 5.265 ,18 złotych w terminie do 31 lipca 2017 r .

Zgodnie z treścią art. 917 k.c. przez ugodę strony czynią sobie wzajemnie ustępstwa w zakresie istniejącego między nimi stosunku prawnego w tym celu, aby uchylić niepewność co do roszczeń wynikających z tego stosunku lub zapewnić ich wykonanie albo uchylić spór istniejący lub mogący powstać. Ugoda jest umową dwustronną przez którą strony czynią sobie wzajemne ustępstwa w zakresie istniejącego między nimi stosunku prawnego co do roszczeń wynikających z tego stosunku prawnego, zapewnienia ich wykonania. Ważność ugody podlega ocenie według tych samych zasad i na podstawie tych samych przepisów co inne czynności cywilnoprawne, Strona pozwana nie kwestionowała ważności zawartej umowy, nie uchyliła się od skutków wadliwych oświadczeń woli w rozumieniu kodeksu cywilnego, nie podnosiła nieważności ugody. Zatem w ocenie sądu ugoda powinna być wykonana zgodnie z jej treścią.

Mając na uwadze powyższe orzeczono jak w punkcie pierwszym wyroku.

W punkcie drugim wyroku orzeczono na podstawie art. 98 k.p.c w związku z § 2 pkt 4 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz.U poz. 2016 r poz. 1668 z późn zm).

ZARZĄDZENIE

(...)